

Figures de...

Els esports

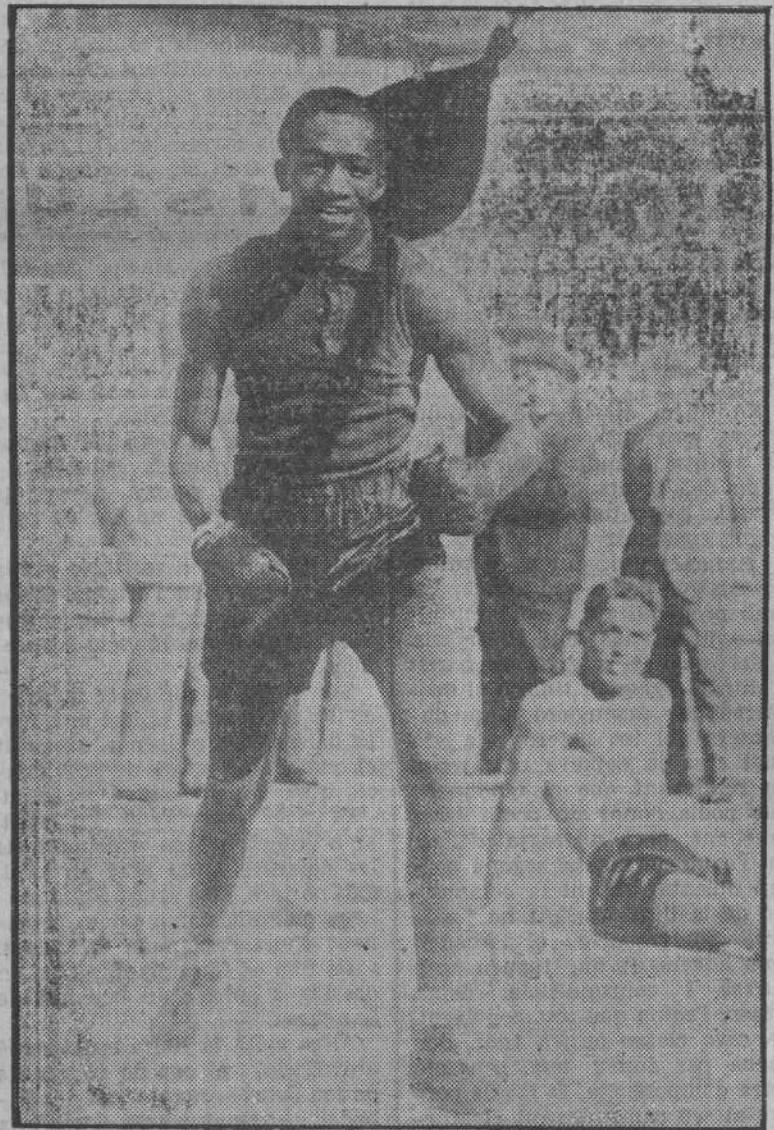
...la setmana

ENRIQUETA i CARME SORIANO, les germanes campiones, s'apunten ahir un nou èxit. Encara que extraoficialment, Enriqueta va batre el "rècord" dels 200 metres braça; Carme, el dels 100 metres dors.

JOSEP GIRONES ha estat homenatjat aquesta tarda al camp de Les Corts pel públic esportiu de Catalunya. Reiterem al gran campió la nostra simpatia.

AL. BROWN, el campió mundial dels galls, ha estat batut pel valencià Santgill. L'exhibició de l'aranya negra" causà decepció general.

MARTORELL, el porter suplent de l'Espanyol, es comportà com un titular... dels bons. Les seves intervencions, brillantíssimes, influïren notablement en la moral dels seus companys d'equip.

(Foto Berd-Buyosa)

Actualitat gràfica

Un Barcelona - Espanyol que fa honor a la història

Emoció, interès, passió... i un penalty per acabar amb un empat

Abans del partit, els capitans de l'equip encaixen, somrients. Més tard, en plena lluita, uns i altres "encaixen" també, però sense somriure, amb crits de protesta que l'àrbitre, resignat, escolta com qui sent ploure...

(Foto Berd-Buyosa)

OBON, de l'equip de l'Escola Normal, que va batre ahir el rècord d'Espanya universitari dels relleus olímpics.

(Foto Berd-Buyosa)

MARTORELL

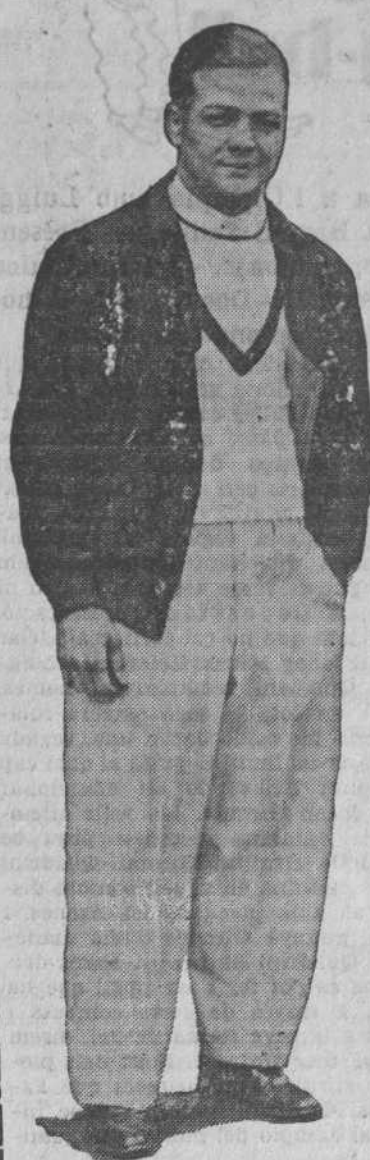

NOGUES, com Martorell, el porter de l'Espanyol, fou ahir el millor element del seu equip.

JERONI JOAN,

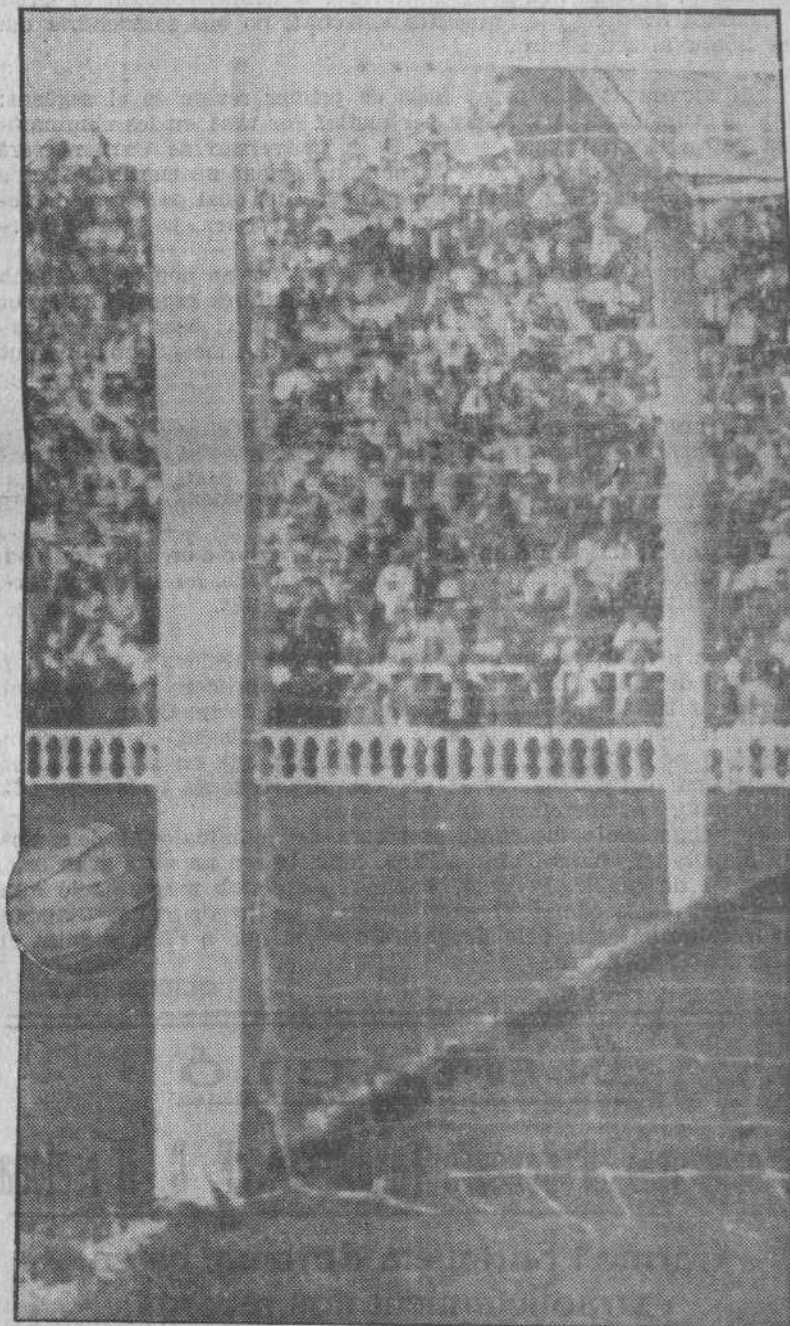
primer classificat de l'equip espanyol (20 lloc de la classificació general) al cross de les "Set Nacions" celebrat a París

FREDDY MILLER, un boxador que no està per "Brooks". Ahir va demostrar-ho a Londres

SCHMELING, després de la seva victòria sobre Hamas, vol fer un altre combat amb Uzcudun a Hamburg. El base, diuen, ha acceptat en principi. Tot depèn—ha contestat—del preu...

L'ovació més gran de la tarda se la va guanyar aquest pal del gol de baix en deturar el penalty que llançà Prat contra la porta del Barcelona

Una instantània reveladora de l'impe... que posaren en la lluita els jugadors dels dos equips rivals és la que reproduïm. Un magnífic conjunt de jugadors "muntats en l'aire"

(Foto Berd-Buyosa)

Dimecres, Freddy Miller boxa a l'Olympia amb Luigi Quadri. — Un gran combat Blay-Batalino. — Presentació de Swidersky, un pes fort polonès. — Panoràmica dels pesos màxims de primer rengle. — Dos negres. — L'homenatge a Gironès. — Els campionats amateurs

PAUL SWIDERSKY

ra tan brillant. És l'única vegada que Quadri ha perdut abans dels rounds previstos. És el millor elogi que es pot fer a un púgil que ha adquirit la gran experiència que té, a través de certs combats i dels rings de tots els països. Referent a la seva forma actual, direm només que fa els seus combats gairebé tots dintre el límit dels plomes, però això no és obstacle perquè surti contra lleugers que l'avantagen en dos i fins en tres quilos. Quadri sembla l'home indicat per a aguantar la deu represes al campió del món. Les aguantarà? Ecco il problema!

El complement de la vetllada de l'Olympia és, també, de gran interès, especialment aquest Blay-Batalino, que per mica bé que estiguin tots dos púgils, val per tota una reunió. A més, s'anuncia la presentació del polonès Paul Swidersky. Es tracta d'un pes fort que porta un rècord brillantíssim. Fa dos anys es trobava en una forma magnífica. Veurem ara com està. Per a debut, l'oposen al gironi Alcala. Si Swidersky es presenta entrenat, no ens sorprendria que fes honor al seu rècord.

El moviment dels pesos forts de primer rengle és el següent: Brodock ha batut Art. Lasky per punts. Per tant, en les eliminatòries per a la challenge de Max Baer, l'adversari de Carnera serà Brodock. Ara bé; diuen que Carnera ha signat un contracte per a acabar-se al negre Joe Louis, aquell negre del qual parlarem darremament. Si és tan bo com els americans expliquen, ja veurem Carnera com se'n sortirà d'aquest combat.

Quant a Max Schmeling, diuen que vol fer un nou combat amb Paulino Uezudin, a Hamburg. No velem l'interès esportiu que pot tenir aquesta nova topada de l'ex-campió amb el basc. Econòmicament, però, fent-lo a Hamburg, l'èxit és segur. A més, Schmeling pot apuntar-se fàcilment una nova victòria.

La reunió de les falles de València no donà el que hom n'esperava. Sangehili guanyà per punts al negre Alf. Brown. Amb tot, sembla que aquest no tenia gaire bon dia i que podia fer molt més del que féu. Esperem que Alf. Brown bati a Barcelona per a demostrar la seva forma actual.

I ara que parlàvem d'un negre, podem parlar d'un altre, de Kid Tunero. Opostat per segona vegada a Vilda Jacks, ha tornat a perdre. Definitivament, la seva estrella ha empal·lidit.

QUENSBERY

Natació

Ha començat el Concurs Femení del F. C. Barcelona

Carme i Enriqueta Soriano, baten extraoficialment dos rècords

Tot just acabat el Torneig d'Hivern, els resultats del qual han estat tan esplèndids, que seguidament comença el femení i infantil amb uns auguris i realitats que fa esperar que serà de continuïtat al suarà finit.

Ahí matí, primera jornada, ja ens deparà unes curses excel·lents amb participació nodrida de nedadores, amb tal augment que feia molt de temps que no havíem pogut constatar. Al costat de la quantitat hi ha guanyat, però, la qualitat remarcable, encarnada per les germanes Carme i Enriqueta Soriano, que en la seva primera sortida enderroquen dues marques nacionals posseses per elles mateixes.

La primera sorpresa del matí va anar a càrrec d'Enriqueta Soriano, que tot i haver participat en els 100 metres lliures, es disposa a participar en els 200 braça, on deixà caure una marca que superava per dos segons el

rècord de Catalunya i Espanya. Enriqueta esmerçà 3.20 8-10, quan el seu millor temps fins ahir era de 3.22 6-10; és a dir, que amb una sessió de simple entrenament, i aquest encara tot just en els seus inicis, ens obsequiava amb un temps-rècord i que demostrava l'ascens regularíssim de la petita campiona. Ahir, sense tenir necessitat de forçar massa el tren, cobria els descents metres braça en forma que no admet dubtes sobre la valor d'una de les exponents més destacades de la natació femenina. Tenim amb Enriqueta una nedadora de talla internacional. Ella s'ha proposat esser-ho i amb aquest delit i cobeljança en arribar a un cim destacat esperem que enguany podrà palesar a bastament que no s'havia equivocat els que des de bell antuvi li assenyalaven un camí d'aurat, ni ella, que hi posa tot el seu entusiasme mai acabat.

BOXA A L'OLYMPIA

Demà passat, dimecres, nit, 10'15
El campió del món dels pesos ploma

FREDDY MILLER
contra
LUIGI QUADRINI

i els combats Swidersky-Alcala, Blay-Batalino
FROG-MINGUELL i TRINCHER-RANCHO

Entrada general: 4 pessetes

Els esports

Ahir, a les Corts

Els "eterns rivals", després d'una lluita plena d'emoció, empataren a dos gols

L'altre marca realitzada a tall de campiona és l'assolida per Carme Soriano. Sense tenir l'esperit combatiu d'Enriqueta, Carme, posseïda de condicions naturals per esdevenir una brillant figura de la natació, juga amb una facilitat extraordinària. La cursa d'ahir i el temps aconseguït ho foren sense ni proposar-s'ho. Corregué els 100 metres d'ora amb aquella mena d'"spleen" a què ens té acostumats. I, no obstant, era una de les millors curses que li veïem des de molt temps a aquesta part. El seu antic rècord es de 1.32 9-10 per 1.32 6-10 que feia ahir. Tres dècimes de segon, que segons per qui és molt poc, però que per als que han tastat els estadis i les piscines saben com costen de rebaltar. El seu estil, polit i net com mai, n'era un factor essencial.

Enriqueta és el dinamisme posat a prova. Carme, l'elegància i el ritme. Ambdues figures destacades de la natació catalana i que marquen avui el camí que haurien de seguir totes les noies de casa nostra.

A part els dos fets interessants per al palmarès dels rècords, cal fer esment també de les altres curses celebrades i que portaven com a final la disputa de la puntuació per equips.

Una cursa bonica i plena d'esperances fou la infantil. Maria Ponsati, Carme Ponsati, Joana Parés i Roser Aguilà eren ahir les ondures més menudes que es llançaven a l'aigua per cobrir els 33 metres. En elles es veieren maneres i coses per seguir endavant. Foren totes quatre dignes rivals a l'aigua, i havien de veure com es disputaven el primer lloc pam a pam. Fou aquesta una de les proves que més interessà al públic, sobretot pels familiars, que s'emballaven admirant la seva menuda com per primera vegada participava en una cursa de debò.

En les altres proves, i per nedadores conegudes, els temps no foren el que teníem esperant. Sembla com si hagués un estancament. Esperem que sigui curt, per tal de poder-nos ufanan de posseir un estol de nedadores que arreu ens facin quedar bé.

En la primera jornada infantil portada a cap també ahir, ens hem de recolzar en els comentaris que hem fet altres vegades. És a dir, que aquesta és la secció que cal vigilar de més aprop, perquè és d'allí on hauran de sortir les plèides de nedadores selectes i que donaran tot a la nostra natació.

La primera sessió fou ja una prova evident de com hi ha vallets que poden marcar temps bons. Tenim a la vista el 1.21 de Cardona i, el 53 s. de Cardús, que són marques a tenir en compte. I no esmentem més perquè aquestes són escollides a l'atzar i perquè sempre ha estat una condició nostra no afalarcar massa als vencedors en curses infantils, ja que porten el desencoratjament a la resta de participants. Tenim en la secció infantil, un planter immillorable de campions. És qüestió d'anar-los polint, cercar-hi la manera de què cada diumenge puguin disputar unes curses, i els resultats no trigaràn molt a venir. Que és el que tots volem.

LLORENÇ GIBERNAU

Boxa

AHIR, A LONDRES

Freddy Miller va batre per k. o. Harry Brooks

LONDRES, 24. (Per telègraf). — El campió del món dels pesos ploma, Freddy Miller, que dimecres ha de boxar a Barcelona amb l'italià Luigi Quadri, s'ha apuntat un altre triomf per fora de combat.

Ha posat k. o. en set represes el pes lleuger anglès Harry Brooks. — J. B. T.

per a un desdèjuni saborós i nutritiu no pot mancar una xicra de xocolata, però preparada amb el riquíssim XACOLATA "FAMILIAR" "KOHLER". N'hi ha de dues qualitats, per a totes les butxaques i per a tots els paladars. Popular i Superior, vainilla o canyella

No ho oblideu

KOHLER FAMILIAR

amb una traveta — la traveta clàssica — que l'àrbitre — molt encertadament, perquè la jugada no podia ésser més clara — assenyalà penalty. Una gran part del públic protestà la decisió del jutge. Sense raó, cal dir-ho. És clar que és enutjós veure com us assenyalen un penalty que pot fer perdre el partit, però per alguna cosa hi ha el reglament. En fi, el penalty no es convertí en gol i el públic respirà i exterioritzà la seva satisfacció amb una ovació enorme... al pal que havia deturat el xut de Prat. Immediatament acabà la primera part.

Reprès el joc, tot i les constants incursions de l'Espanyol, el nombre de còrners contra la seva porteria continuà en augment. Nou a una, deu a una. Onze a una...

I el Barcelona marcà el seu segon gol al cap de deu minuts de reprès el joc. Fou en ocasió d'un d'aquests còrners i en la consecució del punt hi intervingueren Raich, Escolà... i Arater.

Aquest nou gol, que significava per al Barcelona la possibilitat de la victòria i la possibilitat de la derrota per a l'Espanyol, augmentà l'interès del matx. Els dos equips persistien en el tren d'un bon principi. Ben aviat, però, ara l'un, ara l'altre, es perderen jugades incomprensibles i es cometeren violències innecessàries. No tothom tenia la mateixa resistència. Ja no es corria ara com a la primera part. L'Espanyol atacà. Una entrada de Prat, colcadíssima, se l'endugué Nogués d'una manera meravellosa. Més còrners contra l'Espanyol. Iriondo escapa. Salva, sense dificultats, tots els obstacles. S'acosta a la porta de Nogués. El gol és inevitable. S'acosta més encara i xuta... i falla incomprensiblement. La pilota ha anat a parar lluny, on ningú — començant per Nogués — esperava.

Aquesta fallada d'Iriondo desconcerta l'equip espanyolista, que passa uns moments de perill. El Barcelona contraataca. Martorell esplèndid. El temps passa. El marcador no s'altera... De sobte, Espada, que fa el darrer esforç, passa a Edelmíro II.

Aquesta fallada d'Iriondo desconcerta l'equip espanyolista, que passa uns moments de perill. El Barcelona contraataca. Martorell esplèndid. El temps passa. El marcador no s'altera... De sobte, Espada, que fa el darrer esforç, passa a Edelmíro II.

A SABADELL

El Múrcia bat merescudament el Sabadell, per 2 gols a 1

Abans de començar aquesta darrera tanda per a classificar definitivament els dos cercles que han d'ascendir a la primera Divisió, tothom coincideix que el Sabadell tenia ben poques probabilitats d'èxit, degut al desavantatge de punts amb què l'hi n'hi havia, en relació amb altres equips. Després de les dues darreres partides que ha jugat el Sabadell, gairebé hom pot dir que encara que tots haguessin començat amb zero punts, difícilment s'hauria classificat el cercle sabadellenc.

No volem dir que li manqui classe, puix que quant a tècnica, avantatja indiscutiblement a molts dels equips que es disputen aquesta competició, però hom ha pogut constatar palesament que li manca nervi, duresa i àdhuc entusiasme per a poder competir amb probabilitats d'èxit amb els qui avui són els seus adversaris.

Pel que es refereix al partit d'ahir, el Sabadell tindria el càrrec que arrencaria una davantera del tot heterogènia, la qual cosa ja deixava entreveure per rendament que el rendiment que podia donar no podia ésser excel·lent; però, a desgrat d'això, tot l'equip forní una segona part tan dolenta, que ni la composició de la línia atacant ho justificava. En trobar-se el Sabadell amb adversaris que juguen amb duresa i contundència, deixa d'ésser l'equip que tots coneixem. La seva classe minva tant, que acaba per donar una sensació clara d'impotència. El fet de perdre al seu camp davant el Múrcia, i no solament de perdre, sinó de veure's dominat pel contrari i de demostrar aquestes moltes condicions, indica que el Sabadell no està prou preparat per a lluites d'aquesta mena.

Poques excepcions podríem fer si haguéssim d'esmentar els jugadors que es destacaren; Castillejo ocupà discretament el lloc de mig centre, secundat amb regularitat pels ales; Blanc, que es ressentia d'una lesió, no pogué donar el rendiment habitual; Morral i Macip, bé.

El Múrcia jugà com la major part dels equips que ens visiten, amb gran coratge i molt d'entusiasme. El conjunt de l'equip no està malament, encara que tècnicament no feren gran cosa. En trobar facilitat per a imposar-se, donà lloc a què en certs moments aparentessin millors que els nostres. Descollà el seu porter, que va efectuar jugades de força mèrit, i es distingí particularment en algunes desviades a còrner, impressionants. La defensa, molt dura i amb el defecte de llançar la major part de les pilotes fora

el substitut de Bosc. Rafa està batut. Edelmíro avengea unes passes i d'una manera inopinada llança un xut que no esperava ningú. Ni Nogués. I naturalment, és gol. El segon empat, que serà definitiu.

Manquen deu minuts per acabar. El Barcelona d'ara no és el de la primera part. L'emoció del públic està en relació amb les agulles del rellotge...

I acaba el partit sense altra cosa a consignar.

Martorell i Nogués van lluir-se de debò, especialment el primer, que fou molt més atacat. Llàstima — quan a l'actuació de Nogués — aquell darrer gol d'Edelmíro II!

Les dues parelles de defenses "esbandiren" de valent. Si m'embrutes, t'emmascaro. La davantera del Barcelona jugà amb una gran prudència davant d'Arater i Pérez, i la de l'Espanyol jugà amb grans precaucions davant Alcoriza i Rafa. No sabem si els que s'excediren foren els defenses o els davanteres. Els uns per massa "entusiastes" i els altres per massa "conservadors". Ens sembla que hi hagué una mica de cada cosa.

El Barcelona jugà tota la tarda amb quatre mitjos. I com a conseqüència, amb quatre davanteres. Perquè Trulljó, que com a davantera passà desapercebut, com a mig — perquè sempre jugà retardat i en realitat féu joc de mig — donà un gran rendiment. Discretes les dues línies. A la primera part, Berkessy més afortunat que Espada. A la segona, a mesura que el partit s'acostava al seu final, Espada superà Berkessy. I de les davanteres — totes dues amb poca decisió perforativa, totes dues molt "prudents" — destacaren Prat, Vantolrà, Escolà i Pagès. I prou. El pitjor dels deu fou Iriondo.

L'arbitratge del senyor Vallana, al nostre entendre, fou imparcial. Tot i que es guanyà algunes protestes.

El públic sortí conformat. Val més així.

A les ordres d'Elizari, els equips es presentaren com següent: SABADELL: Macip, Morral, Blanc, Argemir, Castillejo, Mota, Esteve, Sangüesa, Calvet, Galvany i Creus. MURCIA: Elzo, Oro, Ribes, Muñoz, Palahi, Griera, Rinyones, Jullo, Uria, Roig i Bravo.

De sortida el Sabadell carbuçava millor que els visitants, i s'imposà una estona, durant la qual llançà dues pilotes de recó sense resultat.

El primer perill veritable per la porta del Múrcia l'origina Creus en llançar un gran xut creuat que Elzo desvià d'una manera sorprenent.

Macip no volgué ésser menys i es lluí en desviar també una forta bala d'Uria a còrner, executat el qual Blanc actuà de providència quan Macip estava ja batut.

El joc esdevingué anivellat, amb intervencions constants de les defenses i, de tant en tant, dels porters. Elzo aturà d'una manera magnífica una pilota provinent d'una capcinada de Calvet.

De nou es féu aplaudir Elzo en desviar a còrner un bon xut de Sangüesa.

Altra volta la lluita esdevingué anivellada, i al cap de 40 minuts de joc Esteve entrà el gol del Sabadell en rematar amb el cap una pilota provinent d'un còrner.

Els visitants no es donaren i atacaren el marc local amb insistència, i això els permeté d'obtenir l'empat per mitjà de Roig, el qual llançà una bala amb una força sorprenent.

La segona part començà amb joc anivellat, el qual per pocs moments es decantà a favor del Sabadell, i Sangüesa efectuà una entrada en forma de xut, que obligà Elzo a efectuar novament una gran aturada.

Poc després la lluita prengué un caire més aviat favorable als visitants, i a mesura que transcorria l'encontre s'imposà el Múrcia, el qual al cap de 31 minuts de joc aconseguí el segon gol per obra de Bravo, en un xut colcadíssim.

El Sabadell es llançà llavors a un atac desesperat, per tal d'obtenir el resultat millor, però els seus esforços esdevingueren inútils per la tancada defensa que portà a terme el Múrcia.

La tasca del col·legiat senyor Elizari, va ésser excel·lent.

P. F.

PER A COMPRAR "Las Gangas" A BON PREU

VIDUA DE PERE VALLES

Articles de novetat, Sedes, Llanes, Astracans, Cotons TROSSOS AL PES

Voltaire, 9 i 11 Puigmartí, 1 Puigmartí, 4
Telèfon 72893 — BARCELONA (Gràcia)

En l'Assemblea de la F. C. de F. A., celebrada dissabte, va quedar resolt el plet de la promoció,

que jugaran el Girona, el Badalona i els sis primers classificats del Torneig pre-promocional

Després de l'Assemblea del dia 16, en el transcurs de la qual no hi hagué manera d'arribar a cap acord, puix que com més s'enraonava més s'enredava la troca, ha vingut una setmana d'una activitat extraordinària, sovintejant les reunions de delegats, de prohoms, de federatius, etc. no solament en les sales federatives, sinó també en el domicili social del F. C. Barcelona. Aduch hi han hagut consultes al Comitè Nacional, que, segons sembla, ha aconseguit els recursos no s'arribés a extrems de violència, puix que el més probable era que el Girona, fos quinca fos la sort que corresponia en la Promoció, li seria respectat per a l'any vinent el dret a participar en les competicions peninsulars.

Resultat de tot això, que l'Assemblea del dissabte passat a la Sala Montserrat, presidida pel senyor Roca, transcorregué tan dolça com no se'n recorda d'altra. Pocs discursos i bons. A dos quarts d'una, llestos, i a dormir qui tingui son. I el millor de tot: havent enllestit la feina.

En efecte, el Barcelona, l'Espanyol, el Sabadell i el Girona van retirar la proposició que tenien presentada en el sentit que la Promoció catalana la juguessin el darrer classificat de la Primera categoria, Grup A, i els sis primers del Torneig pre-promocional per a un sol lloc, proposició que, naturalment, haurien combatut a sang i a foc el Júpiter, el Badalona i tota la primera categoria. Grup B. Retirar aquesta proposició volia dir tant com que s'accepta la fórmula — ja anteriorment aprovada — de dos i sis per a promoció dels llocs, acceptant-se per unanimitat una

També hi hagué discussió sobre la participació del club campió de la Primera Categoria "B" a la Copa Espanya, suggerida pel senyor Canyelles, del C. D. Espanyol. No va prosperar el tema, ja que els clubs afectats acordaren, amb el plaçat de l'Assemblea, que aquest assumpte el discutirien ells mateixos el vinent dimarts en una reunió que tindrà lloc a la Federació.

I s'alçà la sessió tothom amic i tothom content... Almenys, en aparença!

MOTOR AVIACIO

Motociclisme

El Primer Premi Motociclista Amateur

Es pot ben dir que el Primer Premi Motociclista Amateur, és el sedàs de l'afició: Abans quan s'aprovava una cursa amateur hi havia una febre i les inscripcions provenien. Quines motes corrien! En corrien de totes mures, des de la cafeteria fins a la T. T.

Aquests dies hem vist quelcom que ens era desconegut en el ram motociclista amateur: els possibles participants, abans d'inscriure llurs noms a la llista, s'entenen de qui pren part a la cursa, amb quines màquines i calculen llurs possibilitats.

Alguns han arribat a demanar avantatges per a llurs màquines, que diuen no ésser adequades al circuit de Sant Quirze Safaja. Hem sentit dir que hi ha qui sosté que les motes de quatre cilindres estan handicapades en aquest circuit, degut als nombrosos viratges (1).

Em sembla que els nostres motoristes tenen una idea molt equivocada de l'esportivitat: voldrien prendre la sortida amb la seguretat de

guanyar, sense cap esforç; sortir amb el premi a la butxaca.

L'esportivitat, amics, consisteix en aquest cas en demostrar que hom és capaç de fer un bon paper encara que sigui mutat en una "cacatua".

En tot allò dit no us penseu que la cursa no tingui interès, molt al contrari, els bons motoristes ja s'han inscrit i la lluita serà emocionant.

Not, guanyador a Villafraanca en el circuit de Vallmoll, s'ha inscrit amb una B. S. A., 500 centímetres cúbics.

"Porthos", sobre Ariel, 600 c. c., que s'ha entrenat aquests dies i ha obtingut promedis enlairats.

També correrà Patek amb una Ve-loccete 350 c. c., que dintre de la seva categoria farà, sens cap dubte, un bon paper. Altres inscrits són Marqués, Blanc, Ros, Tarríols, etc. L'èxit de la cursa està, doncs, assegurat. Es diu que també correrà Muntanyola.

La Comissió Esportiva del Moto Club de Catalunya, està realitzant una feina digna d'elogi. Si aquesta cursa obté l'èxit que es mereix, tindrà una gran influència en el renouement del motociclisme català.

A. A.

AUTO UNION

WANDERER HORCH AUDI DKW

EL MARAVELLOS
7 HP. ALEMANY
DES DE PTES. 6.900
TRACCIO
D'AVANTERA

Espaloses carrosseries, etc.

Automóviles, S. A.

Carrer Còrsega, 302-304
AGENCIES A TOT ESPANYA

Passat el I Premi Motociclista Amateur, el Moto Club de Catalunya es dedicarà de ple a l'organització de la gran cursa internacional.

A la Secretaria del Moto Club es reben ofertes de participació en nombre considerable, dels més notables corredors europeus.

La Comissió Esportiva del III Gran Premi Internacional de Barcelona pot dir-se que es troba en reunió permanent, per tal d'estudiar els ofertes i fer-ne una selecció de corredors que augmenti el prestigi d'aquest Gran Premi, en forma que ultrapassi l'èxit assolit en les altres dues anteriors.

Dentre els oferiments cal destacar el de Guglielmo Sandri, considerat el millor corredor italià, i que tan magnífica actuació tingué en el passat Gran Premi, davant l'irlandès Stanley Woods.

Quasi és segura la inscripció del francès "Cora", que s'ha destacat en nombroses competicions europees. Ha sobresortit en el Tourist Trophy de la Illa de Man. En el III Gran Premi Internacional de Barcelona correrà en les classes 350 c. c. i 500 c. c. amb màquines extra-ràpides Sarcloa.

En 350 i 500 c. c., amb Norton especial participará René Boura, el corredor francès, prou conegut per llurs actuacions en els grans premis avantpassats.

Sucessivament donarem a conèixer els detalls d'altres de les participacions en el III Gran Premi Internacional de Barcelona. El Moto Club de Catalunya té ja descomptat l'èxit de la inscripció en totes les classes que componen les curses del seu Gran Premi.

Els esports

El pròxim Saló de l'Automòbil

El pròxim Saló de l'Automòbil serà una exposició ben interessant. Ho serà principalment que aquelles persones que es dediquen al transport per carretera perquè constituirà un concurs de camions amb motor tipus Diesel, car és sabut que els camions d'aquesta mena hi seran nombrosos. També els cotxes menuts de sis a vuit cavalls de força seran exposats gairebé per totes les marques. Així queden determinades les dues tendències actuals: els transports per carretera a base de motors d'olis pesats i el cotxe menut utilitari i econòmic.

També es notará en el Saló Automòbil la tendència que algunes cases del ram de l'automòbil tenen a dedicar-se a l'aeronàutica, i en seran testimonis uns quants avions exposats.

Sabem que es fan gestions perquè el "Blue Bird", amb el qual Campbell ha batut la marca de velocitat a 445 quilòmetres per hora, sigui exposat en el pròxim Saló de l'Automòbil.

fets, unes setanta-sis pessetes al mes. És molt, massa. A l'Aeròdrom Civil els avions (almenys els particulars) no haurien de pagar res. Convé fer-se càrrec que l'aviació no es descaabellará act si no és donant-li les màximes facilitats.

Els constructors de «Pou du Ciel»

Tenim especial interès a tenir els noms de tots aquells aficionats que construeixen o es preparen a construir avions, segons el llibre de Miquel; poden trametre llurs noms al nostre redactor d'aviació. No hi perdaran res.

Aquell Baby Nieuport

Aquell Baby Nieuport amb motor rotatiu que somiquejava sota l'hangar ha estat adquirit per Pérez-Mur.

Bvitar

El dimarts passat no es va jugar act cap partit de futbol que valgués la pena.

Foren, en conseqüència, molts els aficionats al futbol que es deixaren "caure" a "Las Arenas", on es celebrava una "novellada".

Entre aquests esportius, el dimarts passat "tauròmacs", hi havia Ramon Trabal, l'entrenador de l'Espanyol. Com que la "corrida" jou molt moguda i fins hi hagué "hule", Trabal patia...

—Fateixes, Trabal? — li digué un amic.

—Sí, noi — va respondre — pateixo al camp, pateixo act, estic veient que aviat no sabré on anar...

Ahí a la tarda, el mateix amic de Trabal, que també ho és nostre, es trobà amb Trabal a l'entrada del camp de les Corts en el moment que l'entrenador "espanyolista", seguit dels deixebles, se n'anava cap els vestidors.

—Què, Ramon — va fer-li — també patiràs?

—Segur. I creu-me: patiré per patir, aquest en prova més...

Al senyor Joan Baptista Roca, president de la Federació Catalana de Futbol Associació, li diuen el "Papa" del futbol català. I catòlic militant com és, si bé això no li plaça gaire, tampoc el molesta massa...

Al senyor Josep Guàrdia, secretari del mateix organisme, home actiu, treballador, laic i d'esquerra, li diuen el "Papa Negre".

Ara que li han de dir d'amagat, perquè cara a cara ningú no s'hi atrevís...

Seria capaç de dimitir. I, avui com avui, el senyor Guàrdia a la Federació no se'l pot substituir atí com atí.

Tanmateix les dimissions dels senyors Vila i Roman, delegats

dels clubs de la primera categoria grup A en el si del Consell Directiu de la F. C. de F. A., ha estat un fet. Ja van dir ells que eren irrevocables. I encara que generalment les dimissions irrevocables són les que es retiren més de pressa, aquesta vegada els senyors Roman i Vila han dimitit de debò.

Els clubs "afectats" es varen reunir per tal de cercar-los substituts. I com que l'Espanyol va de "doña Leonor" federativa, el Barcelona no ha tingut inconvenient de portar-li el doctor Perpinyà i el senyor Jaume Güell (que, dit sigui entre parèntesis, no té absolutament res a veure amb els Comilles).

Per cert que quan els de l'Espanyol van saber que a la Federació hi anava un Güell, els va saber greu de no haver-hi enviat ells al seu directe senyor Pere Conde... Conde... Güell...

Veritat que hauria tingut reminiscències de temps preterits?

Dues eternes rivalitats en un mateix partit.

Barcelona-Espanyol...

Si...

Però on deixeu aquesta altra: Martorell-Molins de Rei? Aquesta, Martorell-Molins de Rei (o, si ho preferiu, Raich), fou ahir una de les notes més destacades de la vella rivalitat Espanyol-Barcelona. Ho fou tant de destacada, que li dèu un home com Guàrdia Cardellac, el nostre distingit i volgut company de premsa, cada vegada que Martorell guanyava a Molins de Rei (Raich) somreia satisfet i no s'amagava de dir:

—Val més Martorell que no pas Molins de Rei...

La tragèdia de l'home que viu a Martorell fou, però, quan Raich

(Molins de Rei) establia l'empat a un gol, però no per l'empat, que això per un aficionat al futbol tan bo com és Guardiola no té absolutament cap importància, sinó perquè —allí— finalment Molins de Rei li guanyava la partida a Martorell...

—Si — deia Guardiola —, si, finalment Molins de Rei ha vençut Martorell; però ja heu vist com ho ha hagut de fer, de contra, és a dir, d'espalltes, o sigui no donant la cara...

★

Els partidaris del "penalty", del "penalty" clàssic, del "penalty" a "la antiga usança", ahir a la tarda varen tenir ocasió de veure'n un dels que ja no es veuen, puix que el "penalty" està bon zic en decadència.

Fou el gran "Cortí" qui va fer revivir temps que no ens atrevim a dir millors o pitjors, perquè aquestes coses cadascú les mira a la seva manera... Va ésser el "penalty" de traveta, aquell que s'apren en els quarts equips, els del lema joc ras i patada al cap, que es justifica així:

—Que la pilota passi... bé; però el que és el jugador... un be!

★

Per cert que aquest "penalty" — que possiblement li va recordar a Vallana aquells temps de l'Arenes, quan el seu company "Chommin" Careaga tampoc sabia estar-se de fer-ne algun que altre... — va estar a punt de desfer el primer empat a un gol.

Fou encarregat d'executar-lo Prat, Prat llançà un xut esplèndid, establint-se la pilota al pal esquerre de la porteria de Nogué, al mateix temps que aquest, ràpid com una centella, es llançava a la seva banda dreta...

Una oació deirant saludà la jugada, millor dit, el resultat de la jugada, que a molts espectadors els treia un pes de sobre. Però a qui, els aplaudiments?

A Prat, pel seu xut? A Nogué, per l'estirada? O al pal per la seva brillant i eficaç intervenció? Ens inclinem a creure això darrer...

Si el pare és barcelonista i la mare també, i que té de particular que no siguin també els fills?

MASSATGE BOB

Un bon matrimoni, acompanyat de dos nens, estava ahir a la tarda al camp de les Corts seguint tots plegats les incidències del partit. Aplaudien joiosos les bones jugades de l'equip barcelonista; es dolien de les que feren els "espanyolistes"; ho comentaven tot, però només entre ells, sense posar-se amb ningú ni discutir amb ningú...

Acabava el partit i la família barcelonista era una família feliç: el Barcelona guanyava! Els pares possiblement pensaven en celebrar-ho; la xocolata amb melindros els agrada tant als nens...

Però heus ací que l'Edelmíro petit establia l'empat, el segon i definitiu empat, un empat que li treia al Barcelona un punt i a la família barcelonista una xocolata de diumenge a la tarda que ja tenia col·l avall.

No sabem si pel punt perdut o per la xocolata — possiblement es perdria, el nen petit arrancà uns plors que trencaren el cor dels bons barcelonistes que se'n varen adonar...

Hoquei

Campionat d'Espanya

Els dos equips catalans Terrassa i Polo semifinalistes

El Terrassa queda classificat en vèncer el València per 4 a 1 en el segon encontre eliminatori

L'empat en què acabà el primer partit a València donà caràcter emocionant al segon encontre, en el qual el Terrassa en vèncer al seu adversari, es classifica per a disputar la vinent eliminatoria amb el Polo.

La primera part, jugada amb molta rapidesa, acabà amb l'avantatge de 2 a 1 a favor de l'equip local. Els primers a marcar foren els visitants als deu minuts, en aconseguir Buttler de transformar un penalty-córner. Als 20 i als 25 minuts, ambdós també de penalty-córner. Roig obtenia els dos punts del Terrassa.

A la segona part decidí una mica el joc. Roig assolí el tercer gol per als vencedors, igualment de penalty-córner. El mateix jugador un minut abans d'acabar obtenia el darrer gol.

Va arbitrar bé i imparcialment el senyor Barrios, de Madrid, i els equips foren:

Terrassa: Sarra, Argemí, Domingo, Ambrós, Argemí, Romeu, Francisco, Badella, Roig, Simó i Indurain.

València: Salvador, Serrano, Guzmán, Ricard, Dolz, Kamman, Altarriba, Monfort, Buttler, Pascualín i Llambies.

Esportiu de València, 2

València 24. — No jugaran molt bon partit que diguem els catalans, ja que desaprofitaren dos penaltys. A la segona part es lesionà el juga-

dor del Polo, Agustí i calgué donar-li dos punts de sutura al cap.

Mancaren els gols de Massana i Agustí, pels catalans, i pels valencians, Puig i Isidro. Arbitraren bé el valencià García i el català Moragas.

Els equips foren:

Polo: Capdevila, Golco, Baguñà, Pena, Renau, Figueres, Ferreres, Agustí, Massana, Caralt i Blasco.

València: Bonet, Machacoses, Taltay, Pote, Bonet, Llagaray, Puig, García, Cubells, Sánchez i Isidro.

Club de Campo, 5

University de Santiago, 0

Madrid, 25. — Ahir al matí se celebrà al terreny del Club de Campo l'encontre corresponent al campionat d'Espanya de hoquei entre els campions de Castella, el Club de Campo i els de Galícia, University de Santiago. Acabà amb la victòria dels propers del terreny per cinc gols a zero.

En el primer temps solament es marcà un punt, i aquest ho fou per mitjà de Coghien en un excel·lent tret. Seguidament els castellans s'afanaren la victòria amb quatre punts més, obra de Satriestegui, Jardón (E.), que en va marcar dos, i Chavarrí.

Quedà plenament demostrada la diferència de joc que existeix entre ambdós equips. Prova d'això fou que a la segona part, en la qual els castellans s'empraren més a fons, veieren pujar el marcador amb facilitat.

Arbitraren excel·lentment, els senyors Iglesias i Miquel.

cho, Brió, Ballester, Pi i Barnet. Solà arbitrà bé en el primer temps. A la segona part, força malament, sortint-ne afavorits els forasters.

JOFRA

GRANJA ROYAL

SALO DORÉ

Gran exit de

Crazy Boys Orchestra

Als tres i sortides de Teatre

De 10 a 12

Concerts Toldrà

Programes extraordinaris

AVIACIO

La reunió de València

El dia 20 d'aquest mes tingué lloc a València la reunió de la Federació Aeronàutica Espanyola. Fou una sorpresa, almenys per als socis de l'Aero Club de Catalunya i veureu per què:

Aquesta entitat, integrada per la immensa majoria dels aviadors catalans tenia fins fa poc la presidència de la Federació Aeronàutica Catalana que representa a Catalunya la F. A. J. Degut a unes divergències el delegat de l'Aero Club de Catalunya, cregué convenient presentar la dimissió, dimissió que fou acceptada immediatament. El president de l'A. C. de Sabadell es quedà amb la presidència de la F. A. C. Aquest senyor és el que avui té la responsabilitat que la reunió de la Federació Aeronàutica Espanyola tingués el dia 20 d'aquest mes a València fos una sorpresa per a l'Aero Club de Catalunya. Aquest Club sabia que havia d'haver-hi la reunió, però la data no li fou anunciada; mes, li feren creure que la reunió seria el 22.

Quin interès ha tingut el president accidental de la Federació Catalana que la reunió de València es fes ignorada dels elements de l'Aero Club de Catalunya?

Els fets ens ho diran ben aviat. Totes les persones justes han de trobar aquest mangle intolerable.

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

ATLETISME

Campionat de Catalunya de lluita a la corda

S'han començat a rebre les primeres inscripcions per a participar en el Campionat de Catalunya de lluita a la corda que s'ha iniciat el proper dia 31.

Les lluites seran d'un màxim de sis repasses de tres minuts cadascuna, amb intervals de dos minuts de descans.

El dijous, dia 28, quedarà tancat la inscripció, per tal de procedir al pesatge dels participants, que s'efectuarà en el Gimnàs de l'Ateneu Enciclopèdic Popular que ha estat cedit amb aquest objecte a la F. C. d'Atletisme.

Ex convocat novament als delegats dels Clubs inscrits per tal que assistin al mateix dia 28 a la reunió que tindrà lloc a l'estatge de la F. C. d'Atletisme (Sant Honorat, 7, pral.) de 8 a 9 de la vetlla, per posar-se d'acord referent a alguns detalls d'organització i reglamentació definitiva del campionat. Hom fa avinent que el Club que no assisteix haurà d'acceptar els acords presos en l'esmentada reunió.

El matx de la Bordeta

Al matx de la Bordeta se celebra ahir un matx d'atletisme entre la U. A. de Terrassa i el Centre d'Esports i Excursions, essent en tot moment molt disputat i registrant-se algunes interessants marques.

Acció Atlètica es feu càrrec de l'organització, que fou excel·lent.

Les marques registrades foren les següents:

80 metres lliures:

1. Pinyol, 10" 3-10 (C. d'E.).

2. Carreres, 10" 4-10 (U. A. T.).

3. Comes (C. d'E.).

4. Boada (U. A. T.).

Llançament del pes:

1. Vives, 9'43 m. (U. A. T.).

2. Cardús, 9'38 m. (U. A. T.).

3. Novell (C. d'E.).

4. Comes (C. d'E.).

Salt d'alçada:

1. González, 1'60 m. (U. A. T.).

2. Soler, 1'55 m. (C. d'E.).

3. Cardús (U. A. T.).

4. Cruz (C. d'E.).

Salt de perxa:

1. González, 3'20 m. (U. A. T.).

2. Pinyol, 3 m. (C. d'E.).

3. Cardús (U. A. T.).

4. González II (U. A. T.).

Salt de llargària:

1. González, 5'48 m. (U. A. T.).

2. Carreres, 5'42 m. (U. A. T.).

3. Escanilla (C. d'E.).

4. Cases, idem.

Llançament del disc:

1. Vives, 27'39 m. (U. A. T.).

2. González, 26'93 m. idem.

3. Novell (C. d'E.).

4. Barrafort, idem.

800 metres:

1. Boada, 2' 23" 3-10 (U. A. T.).

2. Bulhigues (C. d'E.).

3. Ibars, idem.

4. González II (U. A. T.).

Relevaments 4 x 100:

1. C. d'E. i E. Comes, Cases, Pinyol, Escanilla, 49" 1-5.

2. U. A. Terrassa.

Puntuació total:

1. U. A. Terrassa, 47 i 1/2 punts.

2. C. d'E. i E., 38 i 1/2 punts.

Cursa a peu i marxa atlètica per a veterans

REGLAMENT

I.—Organitzades per Acció Atlètica se celebraran el Parc de la Ciutadella de Barcelona, el dia 31 de març dues proves atlètiques: una de marxa de 9 quilòmetres i una cursa a peu de 4'500 quilòmetres aproximadament, dedicades als veterans.

II.—Podran participar en aquestes curses tots els atletes que no hagin actuat en cap competició des de la temporada 1930-31 inclòs, encara que estiguin en possessió de la llicència federativa i tenir com a mínim trenta anys.

III.—Els participants hauran de presentar-se una hora abans de la respectiva prova, a les instal·lacions dels Cos de Bombers del Parc. La sortida dels corredors es donarà a les 10'30 del matí i a la dels marxadors a les 11 en punt.

IV.—La classificació s'establirà individualment i la puntuació s'otorgarà concedint un punt al primer arribat, dos al segon, etc., etc.

V.—Els participants de les dues proves, hauran d'atendre les indicacions que els siguin fetes pel Jutrat, jutges i tota altra persona autoritzada per a això, les quals portaran un distintiu roig.

VI.—El marxadors hauran d'actuar dintre la més estricta correcció i sense contravenir els reglaments de la marxa.

VII.—Tot marxadors que rebí dos avisos per part dels jutges, haurà d'abandonar la cursa. El concursant que segueixi un cop finalitzada la prova, d'acord amb els jutges i comprovat que li han estat fets dos advertiments, serà desqualificat.

VIII.—L'entitat organitzadora garantirà com a mínim tres premis, destinats als primers classificats de cada prova.

IX.—El Jutrat es retirará 30 minuts després d'haver arribat el primer marxadors.

X.—Acció Atlètica declina tota responsabilitat pels danys morals i materials que puguin sofrir els que intervinguin en aquestes proves.

XI.—La inscripció ha quedat oberta a l'estatge de la F. C. d'Atletisme (Sant Honorat, 7, pral.), tots els dies, de 8 a 9 de la vetlla i per escriptura al d'Acció Atlètica (Urgell, 9, 1er a 4a).

XII.—Tot el no previst en el present reglament, serà fallat d'acord amb el reglament de la Federació Catalana d'Atletisme.

II Gran Premi de Sants

El II Gran Premi de Sants, que organitza la Secció de Cultura Física de l'Ateneu Enciclopèdic Sempre Avant, cada dia que va passant s'observa més l'interès, tant per part dels organitzadors, col·laboradors i l'afició en general.

Així demostra que aquest any serà molt més disputat i important que l'any passat, i al mateix temps aprofitant aquesta avinentesa cel assabentant que els delegats dels clubs atlètics, s'interessaran diàriament del recorregut i dels detalls i aspectes que tindrà la dita prova, per tal que els seus "defensors" reuneixin les màximes condicions per al dia 28 d'abril.

Així, doncs, per aquestes causes que hem esmentat anteriorment, ens veiem obligats a obrir la inscripció amb temps anticipat, ho sigui que quedarà oberta des del dissabte, dia 20, a l'Ateneu Enciclopèdic Sempre Avant (carrer de Riego, 2, 1er), de 8 h a 9 de la vetlla; o la Federació Catalana d'Atletisme (carrer Sant Honorat, 7, pral.), de 8 h a 9 de la vetlla.

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris

Escola Normal (Pujol), Gausachs, Fondevila, Obon, 4 m. record Espanya Universitaria (antic record)

Reemplaçaments olímpics universitaris